

Internist-nefroloog Mahdi Salih laat ook buiten de ziekenhuis- muren zijn stem klinken. 'Ik moet wel: preventie is té belangrijk'

Wat is er zo mooi aan nieren?
'De veelzijdigheid. Je kunt patiënten in alle fases begeleiden. Van het probleem met hun nieren tot aan de behandeling om nierfalen te voorkomen. En zelfs daar voorbij, met nierdialyse tot aan de mogelijkheid om te tansplanteren. Daarmee blijven patiënten niet alleen in leven, maar krijgen ze ook de kwaliteit ervan terug. Prachtig!'

Wie was je inspiratie?
'Professor Zietse wakkerde tijdens mijn studie de liefde aan voor de fysiologie van nieren, zo ook cystenieren. Nooit van gehoord, maar ik vond het gelijk enorm interessant. Al snel werd dat mijn eigen onderwerp en onder zijn leiding heb ik er promotieonderzoek naar verricht. Inmiddels zijn nierfysiologie en het ziektebeeld cystenieren mijn speerpunten.'

Wat zijn cystenieren?
'Het is een aangeboren ziekte, waarbij cysten in de nieren het nierweefsel verdrücken, met enorm grote nieren tot gevolg. Medicatie remt de groei maar heeft vervelende bijwerkingen. De diagnose kent veel onzekerheden omdat je op enig moment te maken krijgt met nierfalen, maar je weet nooit precies wanneer.'

Wat zou jij morgen van nieren willen weten?
'Wat de precieze rol van preventie is. Dus of je met een aangepaste levensstijl – minder zout, meer groenten en fruit – daadwerkelijk nierfalen kunt voorkomen, ook bij aangeboren nierziekten.'

Iets heel anders: je hebt onderzocht hoe artsen met sollicitanten met een migratieachtergrond omgaan. Waarom?

'Zo'n dertig procent van de geneeskundestudenten in Rotterdam heeft een migratieachtergrond, niet meer dan twee procent wordt echter medisch specialist. Ik kaartte aan dat ik dit verder wilde uitpluizen en mijn opleider reageerde gelukkig positief.'

Waren de resultaten opzienbarend?
'Schokkend zelfs: een niet-gepromoveerde sollicitant met een migratieachtergrond heeft acht procent kans om aangenomen te worden in de regio Rotterdam. Bij vergelijkbare sollicitanten met een westerse achtergrond is die kans zestig procent.'

Wat was de belangrijkste conclusie die je hieruit trok?
'Dat de populatie artsen in het Erasmus MC de samenleving niet weerspiegelt. Rotterdam telt meer dan 170

nationaliteiten. Patiënten uit de stad moeten zich kunnen herkennen in de artsenpopulatie, dat is nu niet zo.'

Liep jij hier zelf ook tegenaan?
'Mijn ouders zijn hoogopgeleid en stimuleerden me te gaan studeren. Daarbij ben ik een man en draag ik geen hoofddoek – allemaal vinkjes in mijn voordeel. Ik heb dus in zekere zin geluk gehad. Maar op de verkeerde gronden; juist een hoofddoek zou een vinkje moeten zijn zolang er sprake is van een disbalans.'

Heeft het al geholpen?
'Tijdens de internistendagen werd voor het eerst een plenaire sessie gewijd aan diversiteit. Ook de opleiding heeft de afgelopen twee jaar concrete stappen gezet. De poule van internisten bij de aannameprocedure is diverser en we kijken breder naar de sollicitant; het verhaal achter de persoon is belangrijker geworden. We gaan dus vooruit.'

Terug naar nieren: om nierfalen tegen te gaan kunnen patiënten steeds meer thuis doen, zoals dialyse. Verandert daarmee jouw rol?
'Het is goed dat patiënten niet steeds naar het ziekenhuis hoeven voor de dialyse. Maar mijn begeleidende en analyserende rol blijft hetzelfde. Dialyse is zo complex, dat kun je niet overlaten aan niet-nefrologen.'

Wat onderscheidt jou?
'Ik denk en werk graag mee buiten het ziekenhuis. Zo maakte ik me tijdens de coronapie hard voor een hogere vaccinatiegraad in wijken waar deze laag was – vaak buurten met een migratieachtergrond. Ik moet dat van mezelf: preventie is belangrijk, en ik wil dat uitdragen.'

Maakt dat je tot een activist?
'Op de voorgrond treden past totaal niet bij mijn persoonlijkheid, net als dit interview, haha. Ik ben behoorlijk bescheiden. Toch doe ik mijn best. Ik kaart via LinkedIn bijvoorbeeld het thema diversiteit aan. Ik zet "exposure" als tool in.'

Welke patiënt is je bijgebleven?
'Een vrouw met een donornier vreesde voor haar gezondheid in de coronapandemie. Ze meed daarom sociale contacten. Toen ze vlak na haar vaccinatie een verjaardag bezocht, raakte ze gelijk besmet. Het ziekteverloop was ernstig en ze redde het op 't nippertje. Tekenend voor de ernst van corona. Dit verhaal zette me aan om vaccinatiefilmpjes te maken, vooral voor deze kwetsbare patiënten.'



Mahdi Salih

- GEBOREN als zoon van Irakese ouders op 5 juni 1985 in Damascus, Syrië
- WOONT sinds zijn zesde in Nederland
- STUDEERDE geneeskunde van 2003 tot 2010 in Rotterdam. Werkte anderhalf jaar als anios in het Albert Schweitzer ziekenhuis in Dordrecht. Deed promotieonderzoek naar cystenieren van 2012 tot 2016. Rondde de opleiding tot internist-nefroloog af in het Erasmus MC in maart 2022
- DEED een halfjaar acute geneeskunde in het St George's Hospital in Londen
- WERKT in het Erasmus MC, met transplantatiepatiënten, patiënten met cystenieren en alle andere nierziekten
- IS getrouwd en woont met zijn vrouw en vierjarige dochter in Rotterdam
- LOOPT hard en bouldert in zijn vrije tijd
- KIJKT Koreaanse films